

Sygn. akt I C 248/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

SĄD REJONOWY W ZAMBROWIE I WYDZIAŁ CYWILNY

w składzie:

Przewodniczący – SSR Paweł Płoński

Protokolant – Jadwiga Styła

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016 r. w Zambrowie

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa **M. (...)**

przeciwko **A. J. (1)**

o zapłatę 270,40 zł

I. zasądza od pozwanego A. J. (2) na rzecz powoda M. (...) kwotę 270,50 zł (dwieście siedemdziesiąt i 40/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego A. J. (2) na rzecz powoda M. (...) kwotę 163,80 zł (sto sześćdziesiąt trzy i 80/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt i 00/100 złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego;

III. przyznaje wynagrodzenie kuratorowi pozwanego nieznanego z miejsca pobytu – adw. J. B. (Kancelaria Adwokacka w Zambrowie) w kwocie 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy i 80/100 złotych), w tym kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt i 00/100 złotych) tytułem wynagrodzenia, podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług (VAT 23%) w wysokości 13,80 zł (trzydzieści i 80/100 złotych), które to wynagrodzenia nakazuje wypłacić z zaliczki zapisanej pod poz.(...) w Sumy na zlecenie Zambrów.

Sygn. akt. I C 248/16 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia 12 kwietnia 2016 r.

Powód M. (...) w dniu 25 listopada 2015 r. wystąpił z pozwem przeciwko A. J. (1), w którym wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 270,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwany w dniu 17 kwietnia 2015 r. korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Pozwany nie uregulował należności.

Nakazem zapłaty z dnia 18 grudnia 2015 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 652/15 Sąd Rejonowy w Zambrowie uwzględnił powództwo w całości i nakazał pozwanemu A. J. (1), aby zapłacił

powodowi M. (...) kwotę 270,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 67,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania – w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia niniejszego nakazu zapłaty, albo w tym terminie wniósł sprzeciw.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2016 r. wydanym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Zambrowie uchylił nakaz zapłaty wydany w dniu 18 grudnia 2015 r. z uwagi na brak możliwości doręczenia pozwanemu odpisu tego nakazu zapłaty na adres wskazany w pozwie, natomiast zarządzeniem z dnia 18 lutego 2016 r. Sąd ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. J. (1) kuratora w osobie adw. J. B..

Kurator pozwanego ustanowiony w sprawie wniósł o oddalenie powództwa i wskazał, że kwota dochodzona pozwem stanowi karę, a nie odszkodowanie i nie ma podstaw prawnych do obciążania nią pozwanego.

Sąd Rejonowy w Zambrowie ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2015 r. >

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody: wezwanie do zapłaty (seria i nr: (...)) z dnia 17 kwietnia 2015 r. (k. 5, 15-16), uchwałę nr (...) R. (...) z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m. st. Warszawie.

Sąd Rejonowy w Zambrowie zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 ze zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. W związku z powyższym pozwany zawarł z powodem umowę przewozu. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 1 Prawa przewozowego przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty (art. 33a ust. 3 Pr. przewozowego). W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty (art. 33a ust. 4 Pr. przewozowego). Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty – umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu (art. 33 ust. 4 Pr. przewozowego). Powyższy przepis (zdanie drugie) stosuje się odpowiednio w razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, a także do zwrotu i umarzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej. W świetle powyższych przepisów roszczenie strony powodowej należało uznać za uzasadnione. W sprawie zostało udowodnione, że pozwany korzystając z komunikacji miejskiej nie posiadał biletu i za to zgodnie z powołanymi przepisami został zobowiązany do zapłaty kwoty 270,40 zł, składającej się z: należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 266,00 zł, które miały być uiszczone w terminie 14 dni od daty wystawienia wezwania do zapłaty z dnia 17 kwietnia 2015 r.. Jednocześnie powyższe należności wynikały z uchwały nr (...) z dnia 13 marca 2008 r., która zmieniała uchwałę w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. zmieniała uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. oraz zmieniała uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 52, poz. 1849 i Nr 79, poz. 2836 oraz z 2009 r. Nr 12, poz. 269, Nr 102, poz. 2919 i Nr 143, poz. 4336), zaś ich wysokość została określona w „Taryfie Przewozowej” stanowiącej załącznik do tej uchwały. Wysokość tych opłat

została umieszczona również na odwrocie wezwania do zapłaty z dnia 17 kwietnia 2015 r. wręzonego pozwanemu po kontroli biletów (k. 31). Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 Prawa przewozowego po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty należności, przewoźnikowi przysługuje dochodzenie roszczeń wynikających z ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu w postępowaniu sądowym.

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego nie kwestionował faktu jego przejazdu środkami komunikacji miejskiej w dniu 17 kwietnia 2015 r., ani również tego, że pozwany nie posiadał wówczas ważnego dokumentu przewozu. Nie podważał także wiarygodności dokumentów złożonych do pozwu, ani też samej wysokości roszczenia powoda. Skoro zaś z przedstawionych dowodów wynika, że pozwany A. J. (1) odbył podróż środkiem transportu należącym do powoda i nie posiadając przy tym biletu, zobowiązany jest do uiszczenia należności za przewóz oraz opłaty dodatkowej za przejazd bez biletu. Zarzucana natomiast przez kuratora pozwanego zbyt duża represyjność w takiej sytuacji wynikająca z obciążania pozwanego opłatą dodatkową, nie mogła zasługiwać na uwzględnienie, albowiem przepisy Prawa przewozowego wprost przewidują zobowiązanie osoby, która nie posiada biletu, do zapłaty poza należnością za przewóz, również opłatą dodatkową (zmiennej wysokości).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie powołanych powyżej przepisów zasądził w pkt I wyroku od pozwanego A. J. (2) na rzecz powoda M. (...) kwotę 270,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 maja 2015 r. (tj. od dnia następnego po wymagalności roszczenia, wynikającej z upływu 14-dniowego terminu płatności żądanej kwoty w wezwaniu do zapłaty z dnia 17 kwietnia 2015 r.) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty – przy uwzględnieniu przepisów art. 359 k.c. i 481 k.c..

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 i 99 k.p.c., jak w pkt II orzeczenia – w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 163,80 zł, na którą składały się: opłata od pozwu ustalona zgodnie z art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) w wysokości 30 zł, koszty zastępstwa procesowego powoda zgodnie z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w kwocie 60,00 zł oraz kwota zaliczki w wysokości 73,80 zł wpłacona przez powoda na poczet kosztów ustanowienia pozwanemu kuratora w sprawie.

Z kolei o wynagrodzeniu kuratora orzeczono w pkt III wyroku na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w związku z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348).